

hedder i Vøiningssloven, at Underlæger lønnes ikke under deres Uddannelse, men der er ingen Uddannelsesetid bestemt. Forsaavidt man nu vilde opfatte Vøiningsslovens Bestemmelser saaledes, som om de virkelig slet ikke faae nogen Vøining, ikke engang som Menige, kunde man altsaa komme ud over Vanskeligheden ved at uddanne dem i meget kort Tid, f. Ex. i en Dags Tid. Jeg har saaledes hørt, at det skulde være paatænkt for Hærens Underlægers Vedkommende at indkalde dem til Kjøbenhavn i een Dag for at uddanne dem og derefter sende dem i Feir, hvor de da efter Uddannelsen kunde faae Løn. Over Vanskeligheden kunde Ministeren ikke komme paa den Maade, da man ikke kunde sende dem hjem efter en Dags Forløb, naar de ere paa Togt; man har derfor fundet det hensigtsmæssigt i denne Lov at optage en Bestemmelse for disse værnepligtige Personer. — Forslaget Nr. 4. er deels foranlediget derved, at man ikke kan ønske at optage i denne Lov, som jo er en Tillægslov til den ifjor vedtagne Vøiningsslov, nogen Bestemmelse om Glasfeinddeling af Haandværkere, hvad man forbigik i den nævnte Lov, og dernæst har man ogsaa troet det hensigtsvarende at sætte en bestemt Løn for bestemte Bestillinger, naar de vedkommende Haandværkere udcommanderes, istedetfor at følge Lovforslagets Bestemmelser, som gaae ud paa, at de skulle, eftersom de ere inddeelte i Classer med Hensyn til deres Arbejde iland, lønnes, naar de kom ombord. Dette kunde nemlig føre lidt for vidt, dersom Administrationen vilde benytte sig af den Frihed, som Lovforslaget saaledes gav den. — Forslaget under Nr. 5 gaaer ud paa at nedsætte Lønnen for Reserveintendanten til at være eens med den for Premierlieutenant og paa større Skibe med den for Capitainer, idet man i den Henseende har antaget, at det vilde være en passende Godtgørelse for de Vedkommende. Det maa nemlig erindres, at efter Søværneloven skulle disse Reserveintendanten jo være fuldt værnepligtige Folk, altsaa Folk i en yngre Alder, der, idet de udcommanderes som saadanne, tillige skulle afstjene deres Værnepligt, og, naar det er Tilfældet, har man anseet det for at være en passende Løn for den Stilling og det An-

svar, der maa paalægges disse Mænd. Det vil sees af den Fremstilling, Udvalget har givet i Betænkningen, at dette Forhold hidtil har været noget andet; man har brugt, hvad man end har kaldt dem, ældre Mænd fra det ene Aar til det andet, givet dem Landlønning for at have dem til næste Togt og ombord deels givet dem fast Løn og deels lønnet dem med Dverskudet af Provianteringen paa Togtet. Men dette har efter Udvalgets Formening givet Anledning eller let kunnet give Anledning til Misligheder, som man dog vil søge at undgaae, og selv om der virkelig ikke var særlige Misligheder forbundne dermed, kunde der dog let hos de Værnepligtige opstaae den Mistanke, at jo mere vedkommende Forvalter sparede paa Provianten, desto mere fik han i sin egen Lomme, og denne Mistanke kunde let foraarlage Ulemper, som man maatte undgaae. Der kan ganske vist være endeel Betragtninger, som kunne anstilles for at gaae den af Marineministeren foreslaaede Vej, men Udvalget antager, at naar man ikke kan forlange af den vedkommende Værnepligtige, at han skal svare mod Caution til det, han selv overtager, idet han ikke gjør anden Tjeneste end den, han commanderes til som Værnepligtig, og, naar han dernæst i denne Egenkab gjør sin Pligt som enhver anden Embeds- og Bestillingsmand, maa Staten have Fordeel eller Tab, alt eftersom Provianten bringer et Dverskud eller ikke slaar til. — Forslaget under Nr. 6 er en Redactionsændring. Man har undgaaet Ordet Cadetsskib i Loven om Søværnets Ordning, idet man har forudsat som en Mulighed, at Cadetterne ogsaa kunde øves paa andre Skibe, uden at der holdtes et særligt Dvellseskib, og derfor har man ogsaa villet undgaae denne Betegnelse. — Forslagene under Nr. 7 og 8 gaae ud paa nærmere at begrænse Afgangen til de saakaldte Inventariepenge. Det er Udvalgets Mening, at det er heldigt at faae fastsat visse Regler for Udbetalingen af de i Lovforslaget omhandlede saakaldte Inventariepenge, men deels vilde det ikke være rigtigt, om man kunde tænke sig saadanne Tilfælde, at det for mindre Skibe, som her ere nævnte i Forslaget under Nr. 7, skulde tilstaaes det fulde Beløb af Inventarie-